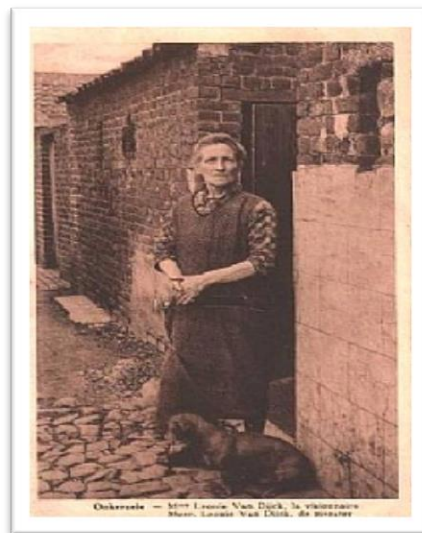

De zieneres van Onkerzele - Leonie Van den Dijck

Door Isabelle Duchêne

Doorheen de menselijke geschiedenis heen hebben mensen gezocht naar hun verbondenheid met het hogere. Mensen gaan op zoek naar de grote levensvragen en zoeken antwoorden in de literatuur, kunst, muziek, filosofie, wetenschap, media maar wat gebeurt er als je ineens contact krijgt met het hogere, met het ontastbare, met het ondenkbare. Wat gebeurt er met je als je overvallen wordt door intens geluk maar ook voel je de loodzware verantwoordelijkheid om datgene wat je weet al dan niet kenbaar te maken met de buitenwereld? Zieners zijn er altijd geweest. Door heel de menselijke geschiedenis, in alle tijden in alle rangen en standen en in ieder land zijn er doodgewone mensen die mogen ervaren, die mogen voelen en schouwen. Veel mensen begrijpen dit niet en of zijn er bang van, beschouwen dit als onzin en volksvermaak en religieus devotie. Maar wat gebeurt er wanneer de wetenschap zelf de wenkbrauwen frons en de mensen die zelf voorspellingen hebben gedaan tot op heden ook voor hen een open vraagstuk blijven? Internationaal medium Isabelle Duchene deelt heel eerlijk en open haar gebeurtenis rond haar ontmoeting met Leonie van den Dijck, die ze had op 29 augustus 2008, vroeg in de morgen, en de boodschap die ze heeft voor de hedendaagse mensen.

Wie is Leonie Van den Dijck?

Leonie Van den Dijck, meestal Leonieke of Nieke genoemd, leefde van 1875 tot 1949 in het dorp Onkerzele in Oost-Vlaanderen. Zij was gehuwd en moeder van een groot gezin.

Tussen 4 augustus en 19 oktober 1933 verscheen de Heilige Maagd niet minder dan 36 keer aan Leonie Van den Dijck, een ongeletterde volkswrouw uit Onkerzele, bij Geraardsbergen. Kort na die verschijningen begonnen er zich in Onkerzele ook Zonnewonderen voor te doen, waarvan Leonie opnieuw het middelpunt was. Net zoals het geval was geweest met Beauraing en Banneux, trokken duizenden bedevaarders nu naar dit onooglijke dorpje bij Geraardsbergen, om een glimp op te vangen van 'de zieneres van Onkerzele'. Vanaf dat ogenblik begon 'Nieke', zoals ze door iedereen genoemd werd, ook opmerkelijke voorspellingen te doen. Zo voorzag ze de dood van koning Albert I, die volgens haar niet van die rots in Marche-les-Dames viél, maar ervan af geduwd werd. Ze voorspelde, als we haar biograaf Gustaaf Schellinck tenminste mogen geloven, ook het ongeluk dat koningin Astrid zou overkomen en het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog. Ze ontving bloemen uit een onzichtbare hand, tranen die ze huilde kristalliseerde als parels, en ze werd bespot en op handen dragen. Wie is deze vrouw? En waarom geeft ze haar hele leven op voor het geloof? Religieuze massahysterie, paranormale fenomenen, hemelse tekenen of gewoon bedrog? Ieder zal er wel het zijne van denken. Maar zelfs haar grootste tegenstanders fronsen toch wel even de wenkbrauwen toen ze het laatste wapenfeit van Leonie Van den Dijck vernamen. Kort voor haar dood in 1949 voorspelde Leonie immers dat haar lijk 'niet snel tot ontbinding zou overgaan'. Dit moest het bewijs zijn dat al haar voorspellingen en alle andere vreemde fenomenen waarvan zij het middelpunt was geweest, waarheid en werkelijkheid waren. In 1972, 23 jaar na haar dood, besloten enkele van haar trouwste volgelingen de proef op de som te nemen. In aanwezigheid van een vrt-cameraploeg werd haar lichaam opgegraven... Het was inderdaad al die jaren intact gebleven. De wetssdokter die bij deze gebeurtenis aanwezig was, kon alleen maar vaststellen dat de wetenschap geen afdoende verklaring had voor dit verschijnsel. Het lichaam van Leonie Van den Dijck was niet gebalsemd of op een andere wijze 'geprepareerd'. Ging het hier om een onvervalst wonder? Mogelijk... want ook het lichaam van vele heiligen bleef op een wonderbaarlijke wijze intact.

Het is altijd een raadsel gebleven waarom mensen zich aangetrokken voelen tot mensen die meer kunnen zien dan hun medemens. Isabelle Duchene, zelf een medium, vindt het juist geen raadsel meer en geeft bij de hierboven vernoemde vraag een zeer klare uitleg.

In deze huidige maatschappij is er geen tijd meer voor bezinning en is de mens zo gehaast door de dagelijkse verplichtingen van elke dag dat men bij wijze van spreken nog zou vergeten te ademen. Mensen nemen geen tijd voor zichzelf en voor het ontdekken van hun talenten. Wens je te weten welke je talenten zijn, dan moet je daar de tijd voor nemen om te raden te gaan bij jezelf. Het is jouw keuze om te kiezen tussen pinokkio blijven en anderen uw leven laten bepalen of zelf te kijken welke veranderingen er in jouw leven nodig zijn om datgene te bereiken wat je wil bereiken. In mijn dagelijkse praktijk als medium en personal coach komen vele mensen vanuit de hele wereld mij vragen voor advies, raad en bijstand omdat ze een het bos door de bomen niet meer zien. Mensen vinden hen die meer zouden zien eng omdat ze zich er niet van bewust zijn dat wij net hetzelfde zijn als zij. Het is juist door tijd te maken om in die stilte te kunnen gaan en met je aandacht naar binnen te keren en te luisteren naar je hart, dat je intuïtie en het stemmetje van binnen begint te spreken. Waar willen we echt luisteren. Als je niet weet hoe je daar mee om moet gaan, dan kan het wel eens verwarrend overkomen. Ik wil een brug zijn voor de mensen om op een zeer eenvoudige manier een spreekbuis te zijn voor hen die nog niet durven spreken. Ik heb zelf een hele evolutie doorgemaakt met mijn eigen ontwikkeling als zienster en het is niet gemakkelijk maar het zijn je twee benen waar je op staat, waar je mee wandelt door het dagelijkse leven. Oprechtheid, eerlijkheid en recht door zee zijn en niet bang zijn om uw mond open te doen zijn de kenmerken die ik al meer dan 15 jaar hanteer. Ik heb er ook niet om gevraagd dit werk te doen. Ik werd ermee geboren. En het daarom mijn roeping de mensen te helpen waar ik kan. En daarom heb ik er mijn broodwinning van gemaakt.

Maar er is niks om bang voor te zijn. Als medium fungeren in een wereld waar men harteloos is, is een hele uitdaging op zich. En doorheen heel de geschiedenis heen hebben zieners en mediums ook te maken gehad met eigen angsten omdat ze niet begrepen wat hen overkwam, kritiek van kerk en staat en ongelof.

Heel wat mensen zullen bij het lezen van dit artikel de wenkbrauwen fronsen en zeggen wat is dit allemaal? Ik wens enkel mijn ervaring te delen met jullie lieve lezers, gewoon omdat ik net als jullie een doodgewone meid ben en ik hoop dat deze getuigenis een krachtbron mag zijn voor alle mensen die iets meemaken in hun leven en er nog niet durven over praten tegenover anderen uit angst om voor gek verklaard te worden, uitgelachen te worden. Durf getuige te zijn om anderen weer verder te helpen.

Het is niet omdat niet iedereen het kan waarnemen dat het daarom niet bestaat.

Ontmoeting met een opdracht.

We krijgen allemaal van tijd tot tijd kleine duwtjes in de rug van boven als steuntje in de rug. Graag wens ik te delen met mijn ervaring rond mijn ontmoeting met Leonie van den Dijck. Kompleet verrast eigenlijk, want ik ben niet bezig met haar levensverhaal, ben nog nooit in Onkerzele geweest en wist tot op heden niet wat haar zo bijzonder maakte.

Heel recent, 28 augustus 2008 ga ik met enkele vrienden op weg naar Banneux.

Regelmatig word ik gevraagd om een namiddag naar krachtplaatsen te gaan om nieuwe energie op te doen, en energie werk te doen voor alle mensen die ik mag helpen in mijn dagelijks leven. Mensen denken dat mediums alles zomaar krijgen maar we moeten er ook iets voor terugdoen. Dus hier volgt het verslag van een bijzondere ontmoeting dat start in Banneux. De bedevaartplaats waar Maria is verschenen aan Mariette Beco in 1933. Deze bijzondere plaats is een hele krachtplek voor ons land België, een land dat Maria nauw aan het hart ligt. Deze opgevaren Meester, die samen met Aartsengel Raphael werkt voor de mensheid kan altijd om hulp gevraagd worden.

Iedereen kan het beamen, zomer 2008 was geen zomer, veel regen, grijs en kil. Die dag was het ook regenachtig en kil maar de roep in mij was aanwezig en weg waren we richting Banneux, toen we daar aan kwamen was het al redelijk druk en de mensen gingen met hun lege flesjes naar de bron om water te halen.

Ik ging mediteren in de Michael kapel en buiten een paar mensen was ik helemaal alleen. Na ongeveer een kwartier voelde ik een hitte door me heen die me verwarmde van top tot teen. En ik hoorde een vrouwenstem die mijn naam noemde. Heel zacht. De stem was duidelijk en kwam buiten mezelf vandaan. Na een twintig minuten verliet ik de kapel en liep ik het domein uit. Ik vertelde niks

tegen mijn collega's maar ik vroeg me af wie er tot mij gesproken had. Uit ervaring wist ik dat het niet Maria was omdat haar stem anders was. De stem van onze lieve vrouw is krachtig en helder als kristal in de wind. Maar dit was zeer zacht zelf fluisterend en verlegen. Terug thuisgekomen na de dagelijkse verplichtingen besloot ik net voor het slapen gaan mijn kleine meditatie kamertje te bezoeken voor een korte meditatie. Ik keek op de klok het was kwart voor middernacht. Heel veel mensen klagen dat ze s' nachts niet kunnen slapen en regelmatig wakker worden, wat bij mij ook het geval was en daarom ga ik laat naar bed. Heel zachtjes word ik die hitte weer gewaar en ik hoor mijn naam roepen. Ik ruik de subtiele geur van eau de cologne en voel de aanwezigheid van een dame. Dan klinkt dezelfde stem als in Banneux. En dan volgt de uitleg. Ik haast me om de boodschap op te schrijven en als mij iets gevraagd wordt, dan doe ik dat. Deze dame vertelt wie ze is en geeft me een persoonlijke boodschap die met echt kippevel bezorgd. Haarfijn geeft ze me feiten uit mijn persoonlijk leven door die niemand kan weten. Trouwens deze dame heeft mij nooit gekend. Toen sprak ze meer algemeen en heb ik de boodschap opgetekend.

Ik moet ermee naar buiten komen om de mensen ertoe aan te zetten dat er nog meer mensen zijn na haar generatie die evenzo feiten waarnemen die op het eerste zicht raar lijken voor de buitenwereld. Ik heb mijn woord gehouden om dit bericht te laten weten en respect te vragen voor één van de grootste mystici van de 20 ste eeuw. Moge haar lichaam in vrede rusten.

Boodschap van Mevr. Van den Dijck.

ik ben hier om u te melden dat men terug moet keren naar de kern van het hart. De mensen hebben nog steeds de boodschappen en de tekenen niet bekeken en begrepen die ik eerder heb gegeven. Enkele doen enorm hun best om mijn stem verder te laten horen en ik heb hen nooit verlaten. Ik kom naar u omdat u mijn stem heeft gehoord. Meld het aan ieder dat het voor liefde nooit te laat is. Beminn en laat u beminnen. Geef om de waarden en normen van het leven en laat niet meer toe de kleinen, de kinderen te vergeten. Het heeft geen enkele zin om zich devoot te gedragen als het hart naar de andere kant wijst. Ik heb gegeven aan velen en diegene die mijn stem hebben gehoord en nog steeds pleiten voor de goede zaak van mijn woorden zullen gelijk krijgen. Opent uw hart toch en zeg het hun, geef hun het vertrouwen van de hemel terug. Wat baat het nog, denkt u nu het water binnenkort aan uw lippen reikt. Moeten de hemelen nog meer bloemen aanreiken zoals ik u heb voorgedaan? België zal nog opkijken en moet een voorbeeld zijn voor europa. Stop de tweestrijd in uzelf en de tweestrijd voor de macht in dit land zal stoppen. U bent krachtiger in gebed dan alle atoomwapenen. De fysieke dood is slechts een zucht in de kern van de waarheid. Mijn werk en geschriften zullen herkenning krijgen en ik zal terug komen in het kielsoog van de mensen. Voor hen die niet luisteren zullen de tekenen nogmaals herhaald worden. Weet dat men u liefheeft en dat alles uiteindelijk glorievol zal zijn. Dank u voor luisterbereidheid. Wees blij en bid ik zal voor u daar zijn...

Vrijdag 29 augustus 2008 00:30 u. boodschap neergeschreven via Isabelle van Mevr. Van den Dijck.

Nadien volgde enkele korte berichten voor mensen die haar hebben gekend. Ik heb deze dame beloofd mijn best te zullen doen om hen te bereiken.

Geheel omhult in een diepe innerlijke rust heb ik de dagen na deze boodschap doorgebracht met een lach op mijn gezicht. Mensen, weet dat de hemel niet blind is voor ons mensen, maar we moeten zelf de verandering zijn die we willen zien en wij mensen moeten doen wat wij kunnen. Pater Pio herhaalt dikwijls dezelfde soort boodschappen. Hoezeer kan een paard lopen als het vastgebonden is aan de koord van beperking? Deze zin hoor ik Pater Pio nog dikwijls zeggen.

Isabelle wenst door deze boodschap openbaar te maken de mensen te laten weten dat elkeen niemand uitgezonderd contact kan krijgen met hen die ons zijn voorgegaan. De spirituele wereld komt naar de mensen toe en niet andersom Als mensen vragen hebben omtrent dit schrijven dan kan je altijd contact opnemen.

© copyrighted Isabelle duchene www.isabelleduchene.com Tel 0032 472 56 48 24

Isabelle staat regelmatig op de beurzen in Nederland en België Wenst u isabelle zelf in huis te halen? Dit kan via homeparties vraag ernaar. We zijn graag tot uw dienst.